1877. IX. évfolyam. 45. szám. Hétfő, márczius 5.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Miért nem mer az orosz támadni?

A midőn ezelőtt mintegy 3 hónappal a czár hat hadtest mozgósitását és a mütő ármádia felállitását Bessarábiában megparancsolta, Európa minden müveltebb katonájának, s különösen honvédeinknek szemei folytonos figyelemmel voltak és vannak Oroszországra irányozva. Mindjárt elején mutatkozott, hogy a mozgósitás nem a várt praecisióval hajtatott végre. Ezt az intendánsok és liferánsok csalárd tetteiknek tulajdonitották, kik több adagrészleteket számitottak fel mint katona-fők jelen valának, kik továbbá az egyenruházatnál, monitióknál és egyébb hadi felszereléseknél hajmeresztő csalásokat vittek véghez stb. Kétséget sem szenved, hogy az ilynemü csalások és hamis elszámolások léteztek. De az ilynemü dolgok minden orosz mozgósitásnál előjöttek, a legénység, a mennyiben lehetett, valamint a materiale is kipótoltatott, és az ármádia harcz képes lőn. Külsejében a bessarabiai ármádia sem mutat nélkülözést. A gyalogság kitünően van ruházva és felszerelve, gyakorol a legegyenesebb vonalokban, s minden mozdulatot villámsebességgel visz véghez; a lovasság és tüzérség szintén kitünő. De van ezen szép zászlóaljaknak, eskadronoknak és ütegeknek „egy lényeges szenvedésük", mely a tiszteket és legénységet kétségbeesésig ragadja el. Eredménytelenül iparkodott az orosz kormány ezen sajnos állapotot, — melyet takargatni nem lehet. — kedvezőtlen időjárási viszonyok által magyarázgatni. Az orosz kormány éppen ugy mint mi, igen jól ismeri valódi okát, és ez rejlik a javitott fegyverekben, a megváltozott harczászatban, egyszóval: „a modern hadmüvészetben." Nincsen e földtekén egy ország, melyben a zsarnokság rendszere annyira volna kifejlődve, s szakadatlanul a népességre sulyosodva, mint Oroszhonban. Századokon át hódoltak az oroszok a tatár csordáknak, és az orosz fejedelmek egész alázattal veték magokat előttük a porba, hogy a khánok követei fejükre taposhattak. A midőn III. Iván Oroszországot ezen rabszolgaságtól felmentette, saját despotismusát alapitá meg, mely az ő utódja IV-dik Ivánnal örömkéjre átcsapongott olyannyira, hogy Moskow és Nowgorog utain mészárlásokat idézett elő. Akárhányszor is változtak az uralkodók, a despotismus nem csak megmaradt, sőt még fokozatosan növeltetett. Nagy Péter a Romanow ház legkitünőbb férfia az oroszok ezreit kényszerité, hogy életüket Szt-Pétervár felépitésénél elveszitsék, egész néprétegeket honi tüzhelyeikből kihurczoltatván az uj residentiájába parancsolta, és minden gondolat nélkül rendelkezett alattvalóinak élete és vagyona fölött, melyen kivül még azon édesded szokása volt, sajátkezüleg a kivégzéseket véghez vinni. — Valóban maga nemében nagy volt! A papi és világi hatalom egyesitése által ezen despotismus feloldhatlanul szövetkezett, mely még Miklós czár alatt is borzadályteljes dolgokat deritett napfényre, és még maig is nagyobbára és egészben nem változott meg. Természetesen ezen századokon át létező szolgaság a népesedésre egy kitörülhetlen bélyeget nyomott.

Ezen szellem legkiválóbban mutatkozik a hadseregnél. Ő az absolutismus minta tanodája, ő a rabszolgaság legtökéletesebb ábrája.

Az orosz hadseregnél minden vezényszóra történik; az étkezés, ivás, lefekvés, felkelés, tisztitás, sőt a testi szükségletek teljesitései stb. . . Az orosz ármádia csak egy erényt ismer, és ez: „az engedelmesség." A legkülönösebb adatok meséltetnek az orosz katona engedelmességéről.

Egy katonának parancsoltatott a gyakorlat téren egy sövény előtti helyt letaposni, a század elmenete után ott felejtetett. . . . egész éjjel azon helyet taposta mig reggelig el nem esett kimerültségében és megfagyott. Egy őrjáratnak egy hadjárat alkalmával parancsoltatott, „egyenesen előre menetelni;" menetelt is előre egyenesen, mig 3-ad napra, a midőn már 100 Werstet haladt, egy folyóban, melyet átgázolni megkisérlett, bele nem fuladt.

Néhány évvel ezelőtt az Odessa vidékén tartott hadgyakorlaton mondatik: hogy a trónörökös nagy herczeg egy ezredest, ki helyét nem tökéletesen töltötte be, a front előtt agyonszurta légyen. A mit az engedelmesség tehet, azt az orosz katona teljesiti. Sem fagy, sem forróság, sem éhség nem rázkódtatja meg az orosz hadsereget. És soha panique, vagy tönkreverés vad futamodásba, vagy feloszlásba nem hozta, mint egy gépészeti figura, mint bábu, mely pontosan a sodronyt követi, volt a hadvezér kezében.

Az engedelmesség oly biztos, miszerint a hadvezér nem gyéren a nyilt lehetetlent is megkisérlette, és még is ránga nélkül követték a katonák. Semminemü feladvány, sem látszott nékiek megoldhatlannak, a mely egyszer megparancsoltatott.

De most a modern harcászat oly követeléssel fordul hozzájok, mely szokásuknak, életmódjuknak s jellemüknek ellentmond. — egy követelmény, mely az orosz armádiát csak zavarba s tarthatlanságba hozza: nem lehet ugyan azt állitani, miszerint a modern harcászat kevesebb engedelmességet igényel, mint az előbbi, de követel még valami ujat, igényli a katona öngondolkozását s önállóságát. A gyalogság s tüzérségi tüz borzasztó ereje a tömegekkeli előremenetet lényegesen korlátozza. A zászlóaljak feloszolnak Tirailleurökre és csak a döntendő ostromnál csatlakoznak ismét. A tirailleurok — mint csak is az ellenség ellen előremenendőknek minden adandó fedezetet észrevenniök s folytonosan változó távolságokra lőniök kell. Igaz ugyan, hogy a tiszt általán vezényli a távot és az állást. De minden egyesnek hol állva, hol fekve, vagy térdelve kell magát fedezni; e tekintatben egyéni értelmességétől s ügyességétől függ minden, mert sokszor egy alig észrevehető terephullámzat végett nékie, önállólag néhány lépést előre, vagy hátra, vagy oldalást kell mennie, hogy kellő fedezetet nyerhessen, vagy az ellenséghöz közelithessen; nékie különösen egy elfoglalt terepnél — minden lövésnél a távval együtt változnia kell.

Ha a lovasság a tirailleuröket megrohanja, nem várnak a Carrék alakitására parancsot, hanem önként csoportosulnak. Egy szóval, a katonának nem csak egyedül a vezényszóra kell hallgatnia, hanem fülei és szemei legyenek éber figyelemmel függesztve az ellenségre, fegyverére és a terepre. A gyorsabb vagy lasubb lövöldözés az ő dolga: de a mellett mindig a bajtársaival való érintkezést éreznie kell, stb. — De ugyan mi haszna volna még továbbra is ezen vázlatot fejtegetni s ecsetelni? Elösmert tény, miszerint a modern hadászat minden egyesnek intelligentiájához, minden fegyvernem különbség nélkül nagy igényekkel járul, s apellál és hogy ezen intelligentiától az eredmény egy nagy része függ. Nos de az orosz katona ezen öntevékenységbe ninesen begyakorolva. A legjobb akarata ugyan meg van, de az itt semmit sem használ. Ha a tiszt azt mondja: hogy lassan lőtt, akkor legközelebb alkalommal gyorstüzet ad. Ha a tiszt azt mondja, hogy az ároknál oda kellett volna térdelni, akkor későbben egy ároknál letérdel, melynek magas partja őtet lövéseiben hátrálja és belelő a falba. Valóban egy tragikus sors, mely hála az Allahnak! — az orosz katonába belékapott. Engedelmeskedjék és ne engedelmeskedjék és ott engedelmeskedik, a hol nem kellene és ott nem, a hol kellene. Elégedetlenséget szül s maga is elégedetlen.

A dolog legkellemetlenebb oldala, nem gyakorlati hiány, vagy egyébb anomalia, melyet kijavitani kellene, hanem a nép jellemében fekszik, mely rabszolgaságban felnőtt, mely a paranesszóra a legnehezebb dolgokba belefog, de szabad akaratából a legkönnyübbeket sem oldja meg. Természetesen ezen cifra comoedia ismétlődik a tisztikarnál is, hisz könnyü volt egy vezényszót előmenydörögni, de sokkal nehezebb könnyen felfogható instruktiókat s utasitásokat adni.

Követeli a terepjelzést és mindannak előadásait, a mit a tábori őrségen vagy a kémszemle alatt látott stb, ez pedig nem esekély foku értelmet tételez fel. De a tisztek is csak a feljebbvalóik parancsaihoz szokvák — és épen a feljebbvalók akarnának — persze jelenleg — a tiszteknek szabadabb müködési tért engedni. Ebből tehát folytonos félreértések, s zavarok támadnak, melyek az armádia kötelékét lazitják. Mindezeken kivül tudni kell, hogy a tisztek müvelődése — a hol ilyen volna is? — a radicalis lascivus külföldi iratok által afficiálva van, melyek a censura daczára ezen országban tömegesen elterjedve vannak s forrón olvastatnak. Hogy ezen müveltség, vagy inkább álmüveltség a tisztek katonai tulajdonait nem növeli, szükségtelennek tartom taglalgatni. Mindezen a legénység mint pedig a tisztek között oly markirozottan feltünő anomaliákon segiteni az ármádiában nem lehet. Csak a népnevelés emelkedése által, melynek elérése legalább is emberéletet venne igénybe és egy nagyobb egyházi s politikai szabadságot feltételez, lehetne a javitáshoz fogni. De ehez messzeágazó reformok szükségesek, melyeket csak évek hosszabb során át lehet keresztülvinni s hathatosan érvényesiteni . . . a czár elhatározása daczára „miszerint a keresztények szabadsága s humánitásaért Törökhonban interveniál" Oroszhonnak a mozgósitásnál azon keserü észleletet kell tennie, hogy egy nagyon hátramaradt ázsiai birodalom és hogy az ujkor minden találmányai és tökéletesbitései daczára ezen hátramaradása Európa ellenében csak nagyobbult: és hogy ha az orosz hadsereg a hadjáratot a Török ellen elkezdené, akkor a jelen ikerállapotát nehéz véreseppekkel fogná elérni, mert ámbár az előbbi a tömört s szilárdságot — mely vak engedelmességen alapszik, elveszté, mégis semmi tekintetben a modern ármádiák gyorsaságát, mozgékonyságát és öntevékenységét nem nyerte el, és ha az ó-vonali taktikája szerint tömegtámadásokban a harczot az anynyira tökéletesitett fegyverek ellen fel kellene venni, melyek valószinüleg csak is egy magát védő ellenség kezében lennének, — azok természetesen öldöklő hatásuak lesznek az oroszra nézve! . . . és hinc illae lacrymae . . .

Dr. K . . . . József.

— **Bécsből** hiteles forrásból jelentik, hogy a bankigazgatóság határozottan kijelenté, miszerint az osztrák nemzeti bank inkább liquidál, hogy sem az alkormányzóknak a két kormányáltali kinevezésébe beleegyezzék.

— **Azon kérdésre** nézve, hogy az uj Tisza-cabinet tagjai képviselői állásukról lemondani kötelesek, a „Közvélemény" a következőket jegyzi meg: „A törvény intentiója és szelleme is nekünk ad igazat. Az áll, hogy Tisza s minisztertársai mint miniszterek választattak meg, — de az is áll, hogy 1875 óta nagyot változott a világ Magyarországon, s ebben a világban Tisza Kálmán és az ő programmja. Teljességgel nem lenne tehát fölösleges megkérdezni a tisztelt választóktól, hogy még mindig annyira lelkesednek e, mint 1875-ben? „Az 1877. februárban kinevezett Tisza Kálmán egészen más alapokon áll, mint az 1875-iki Tisza Kálmán. Az „uj kabinet" fejének egészen más a programmja ma mint volt akkor. Az 1875. I. tczikk 8. §-ának pedig épen az a czélja, megóvni a választók nyilatkozatának a szabadságát azon esetben, ha „időközben" valami történik. Egyébiránt szeretjük hinni, hogy Tisza Kálmán pénteki, a kormánypárt klubjában tett nyilatkozata daczára be fogja látni az inconvenientiát, mely abban áll, hogy egy miniszterelnök egy (talán nem egészen világos) törvényt a maga javára és előnyére magyaráz; — és belátván azt, nem fogja bevárni, hogy arra kényszerittessék. A „D. E."-nek ajánljuk e sorokat figyelmébe. Mi meg azt tesszük hozzá, hogy a dolog bibéje ott van, miszerint Tisza Kálmán, ki nyomorult kiegyezésével, minden jóérzelmü polgár megvetését méltán érdemlé meg, a világ minden kincseért sem merné magát most uj választás alá bocsátani, tudván azt, miszerint nincs egyetlen egy önérzetes választó, még a mamelukok táborában sem, ki a lealázó kiegyezést helyeselné. Hogy mennyire nem bizik már Tisza még-buzgó elvtársai vakságában sem, kitetszik abból, hogy a kiegyezést részletes tárgyalás alá csak 4 hét mulva veszi azért, hogy addig fenyegetésekkel s pressióval iszonyu erőlködések közt a többséget kierőszakolja. Jöjjön le csak Tisza választói közzé s mint egykor Luther tevé a vormsi birodalmi gyülésen nyilvánitsa ki e szavakat: Itt állok, másként nem tehetek. Isten engem ugy segélyen. Hanem ezt a geszti ember tenni nem fogja: nem, mert biztos bukásáról, ő van legjobban meggyőződve.

— **A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. Ő felsége** a király a bodonyi r. kath. iskola számára 100 frtot adományozott. **A városházánál** egy irnok szájába lőtt, azonban nem jól talált. A Rókus kórházba szállitották. **Egy** körülbelől 50 éves ismeretlen férfiu a budai rudas fürdőben halva találtatott. **Két tót** könyvet, mivel azok történelmi hazugságokat tartalmaznak, betiltott a miniszterium. **A magyar** földhitelintézet alapitóinak nagy gyülése tegnap tartatott meg. **Danc Nina** k. a. a népszinház jeles tagjai legközelebb tartá esküvőjét a ref. templomban Herceg Bertalan hontmegyei szolgabiróval.

Politikai maskarák

ezim alatt a „Szegedi Hiradó" legközelebbi számában járja a bohócz tánczot, noha a farsang jó régen elmult, s kificzamitott elmeugrásaival akarja közönségének figyelmét magára vonni. Ez sikerülhet neki. Már vezérczikkében is jó adag keserüséget önt ki, s mintha csak tormával dörzsölné szemeit, érzékeny aggodalommal attól tart, „hogy feje megzavarodik." s „az önmérgezés gyászos processusában elér azon pontig, a hol a civilizált Europa azt fogja kérdezni: Van e még Magyarországon becsületes ember?"

Azon aggodalmát, miszerint feje megzavarodik, sietünk a „Szegedi Hiradó"-nak eloszlatni, mert a hol, mint czikkirónál a fej zavarodottsága már is constatálható, ott nem kell többé attól tartani, s igy a „Sz. H." nyugodt lehet.

* * *

A szegedi paprika bizonyára a leghiresebbnek van elismerve; azt mindazáltal bármily zavarodott a „Sz. H." mégsem tagadhatja, hogy a mely lap igy ir: „No de hát „Debreczen" se kutya." annál nemcsak a zavarodottság, s a paprikának nagybani elnevezése, hanem egy jó adag pulyka méreg is észlelhető.

No de hát Debreczen se kutya.

A mi nem áll Debreczenre, az nagyon áll a „Szegedi Hiradóra."

* * *

Ha a civilizált Europa a „Sz. Hiradó" szerint e kérdést vetné fel: Van-e még Magyarországon becsületes ember?", biztosithatjuk a „Sz. Hiradót," hogy az a civilizált Europa, midőn e kérdést felvetni akarná, nem fordulna sem a volt és a talán leendő muszkavezetőkhöz, sem a „Szegedi Hiradó"-hoz, s igy bátran keseregheti tovább „önmérgezés gyászos processusában." az uj Tisza kormány megszánhatja, lök neki majd egy zsiros falatot.

Ha jól sejtjük e kell neki.

Fenyitő csarnok.

— Márt. 2. —

I. Bárkányi Márton eperjesi lakosnak a nagyiványi határban levő Már Sándor-féle haszonbérelt tanyáján lakó Róth Márton nevü ispánja, az 1872-ik évi junius 18-án Polgár város elöljárósága, majd az alsó dadai járás szolgabirósága előtt azon panaszt emelte, miként előző napon Polgárra juhok vásárlása czéljából Pálfusz János nevü számadó juhászszal átszekerezni szándékozván, — az Ujváros s Polgár közti utvonalon eső ugynevezett „kaponya" csárda közelében esteli 10 óra körül három fegyveres egyén által megtámadtatott, 1120 forint pénzkészletétől erőszakosan megfosztatott, s végre társával együtt mindketken megkötöztetve az ut melletti árokban hagyattak, hol másnap viradóra Windisch Jozsef két bérese által feltaláltattak s kinos helyzetükből kiszabadittattak.

A közigazgatási hatóság által pusztán Róth Mártontól kivett, s az állitólagos rablók egyéniségét részletesen körüliró ezen vallomás alapján, az akkor fenállott böszörményi kir. törvényszék vizsgáló birósága által az ismeretlen büntettesek fölfedeztetése tekintetéből már messzeterjedő nyomozódások eszközöltettek, midőn Pálfusz János magába szállva s önkényt jelenkezve bevallotta, miként a Róth Márton által panaszolt esemény merőben bünös czélzatból származott koholmány a végre, hogy utóbbi a nálla volt, de gazdája Bárkányi Márton tulajdonát tevő s juhvételre kirendelt 1120 ft-nyi pénzösszeget, abból büntársait is kis mérvben részeltetve — megtarthassa elsikkaszthassa; kiderült továbbá, miszerint Róth Márton polgári utja előtt már napokkal szövetkezett Csegén Blechner Farkassal, hogy ez vele s társával utazásuk közben összekerülve, mindkettőjöket, a mint az esakugyan végre is hajtatott, összekötözi, s bünös tényöknek a valóban megtörtént rablás látszatát kölcsönzi, az 1120 ft. prédán pedig akként osztoztak meg, hogy abból Pálfusz 200 forintot, Blechner 150-et kapott, Róth pedig a többi oroszlánrészt magának tartotta meg; a megkötözött jó madaraknak szájába még előbb töltött pipát tévén, s azt meg is gyujtván, Blechner őket sorsukra hagyta, és saját osztalékát otthon az eresz alá dugta, Róth pedig a csegei templom keritése mellett ásta el.

Pálfusz János időközben elhunyván, Róth Márton és a szökéséből csak később nehezen előkerithetett Blechner Farkas áltak a tárgyaláskor a vádlottak helyén, kiket mennyiben a dolog lényegére nézve önbeismerő vallomásban voltak, Kémery Károly mint közvádló tekintettel azon körülményre, hogy a csalást oly furfangos módon követték el, hogy további az álrablás hamis szinre hozatala által az egész vidéket rettegésbe ejtették e mellett nagy öszszeget sajátitottak el, s végre, hogy Róth a saját gazdáját kárositotta meg: őket csalás büntényében bünösnek nyilvánitani, s Róth Mártont mint nagyobb bünöst befogatásától számitott 2 évi Blechner Farkast másfél évi börtönre inditványozta elitéltetni.

A kir. törvényszék Róthot 3— Blechnert pedig egy és félévi börtönre itélte el, mibe ők bele nyugodván, büntetésök kitöltése végett országos fegyházba lesznek elszálitandók.

II. Farkas Mihály, Varga Gábor és ifj Öri Sándor Sámsomi lakosok 1876-ik évi november 22-én esteli 8 óra körül egy lakadalmas ház közelében ácsorogtak, s Fekete János ismerősük is hozzájuk csatlakozván, ezt a már előbb Farkas Mihály társaságában egy félmeszely pálinkát elfogyasztó Varga Gábor huzgálta s arra uszolta, hogy a Weisz Mózes korcsmájába bemenve innának még együtt egy kis italt, mely huzalkodást a szinte közibök érkező Kovács Imre rosszalván ezért Farkas Mihály által egy bottal megtámadtatott, de ez a magát erélyesen védő Kovács Imrével egy maga nem birván, Varga Gábort hivta segitségre, a ki botjával oly erős ütést ejtett a Kovács fején, hogy sérelmezett párnap mulva november 24-én meghalt, s a bonczvizsgálatra alapitott orvosi vélemény a halál közvetlen okául a különben vékony kaponyáju főn ejtett sérelmet jelöli meg, 1876 november 25-től vizsgálati fogságban levő Farkas Mihály s Varga Gábor fiatal suhancz legények az előbb körülirt tényállást elösmerik, s csupán azt hozzák fel mentségökre, hogy ők voltak a kihivottak megtámadattak, azonban ezen állitás ellenkezője a tanuzmányok által begyőzetvén; közvádló Varga Gábort és Farkas Mihályt emberölés, illetőleg abbani részesség büntényében bünösöknek nyilvánitani, s az elsőt 2.— utóbbit 1 évi börtönre elitéltetni kérte.

A kir. törvényszék Ábrahám László s Hegedüs István ügyvédek mint vádlottak részére hivatalból kinevezett védőknek is meghalgatása után Varga Gábort ember ölésért 2 évi, Farkas Mihályt abbani részességért 9 havi börtönre itélte el, mit ők mind ketten fölebbeztek.

A XVII. századbeli magyarok szokásai

— Irta Propper N. János —

(Folyt.)

A roppant udvartartás, az udvari személyzet nagy száma, s magok az udvari rendszabályok elvitázhatlan bizonyitékai: mily magas fejlési fokra hágott már e korban az illedék és élet kényelem iránti érzék Magyarország irányadó köreiben, s ha nem idegenkedünk ez érzéket a miveltség alap fogalmainak hőmérőjéül elfogadni, ugy ezekből egyszersmind leolvashatjuk a mivelődés fokát: jóllehet nem tagadható, hogy sokkal kedvezőbb bizonyitéka a XVII. századbeli magyar finomabb mivelődés sporadikus tüneményének azon körülmény, hogy főuraink udvarában nemcsak a test szükségleteinek kielégitése eszközöltetett a polgárosultságra emlékeztető, finomabb módon, s hogy ekként nemcsak a félmivelt népeknél is mutatkozó külső fényüzés csillogásánál fogva illeti meg az ekkorbeli magyart az európai miveltség szinvonalán a méltó hely; hanem, hogy egyszersmind magasabb miveltséget föltételező mü-

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Falusi életképek

a régi jó világból.

Irta Csalán Péter.

(Folytatás)

Juczi ő nagysága nagy udvart tartott, — fényes udvart, — válogatott vendégei jelentek meg kastélyában a körülfekvő megyéknek — Juczi nagysága nagy parthie volt — nem kellett senkinek gagoulirozni csak csupán ő fogadott el ilyet és a férfi seregnek ép e volt a legménkőbb állapot. Nem volt sem nagyságos mama, sem nagyságos papa. — ő valóságos Páris almája volt.

És Juczi nagysága csak mindig válogatott, elmult év-év után, és ő még is oly jól érzé magát midőn imádóját maga előtt látta térdelni, imádkozni, esdeni. —

Kein pardon! mennj te is a többi után. Végre azonban az utolsó imádó is eltünt, ritkultak a kurmacherek s Juczi ő nagysága napról napra érezte, hogy maholnap bekövetkezik a megforditott helyzet, melyben neki kell a férfi után járni.

Harminc éven tul, már kettő ásit, a szüz párta gyöngyei felett, mint az álmos cigány a tőzek tüz mellett, estve-fele éhen!

A Baklaki kastély csöndesebb kezde lenni. — Juczi nagysága unatkozott, fogatott, ment a szomszédfaluba, de ott is mind csupa gyermekekkel találkozott. A 17—18 éves leánykák szaladtak elébe kezet csókolni ahol megjelent, s ilyenkor valami sajátszerü hideg borzadás futott végig ő nagysága gerincén. —

A rokonságot ritkán látogatta meg annakelőtte, mert a Baklaki kastély, elég szórakozást nyujtott arra, hogy ő nagysága jól találja magát saját légkörében. Pest, Bécs, sőt még Párizs is, sok élvet adott ő nagyságának, de a női lebilincselő nymbus az a hajdani — elmult, elszökött köréből, — hová lett? csak az alak mondja meg. —

Igy ment év-év után, azok a szép kortársnők mind, kik ő nagysága jó barátnéi voltak: tisztes matrónákká válva eladó szép leánykákkal rendelkeztek, s ma már kezet csókoltak ő nagyságának Juczi kisasszonynak. — Kezet csókolnak! leányok leánynak! —

Mindennek vége! — „fugit inrevocabile tempus."

Midőn találkozunk ő nagyságával Kakas falván, ő már nem először van itt, gyakrabban el járt annakelőtte is, unoka hugához Kakas Mártonnéhoz, majd minden év ünnepein, és pedig husvéton, pünkösdkor, karácsonykor, a mikor a legátus urak roppant nagy hasznát vették ő nagyságának.

Ily alkalomkor természetesen tiszteletes Kupa Mózes urral is gyakran találkozván, ő nagysága többett szeretett vélle társalogni, mint mással, s a mint már többször is jeleit adá a tiszteletes ur iránti vonzalmának: nem lehetett volna jót állani érte, hogy ez az öreg asceta ha meg kérte volna; — nem lett volna-é ő nagysága hajlandó — tiszteletesnévé lenni.

De hát tiszteletes ur oly messze állott az ily faju ideáktól, mint Makó Jeruzsálemtől, mert az öreg szivében, soha meg nem vénülő, hanem csak öregbülő érzelmek honoltak, melyek sokkal szentebb ereklyék gyanánt valának ott elrejtve, sem mint ily profán törekvések azt még csak távolból is megközelithették volna.

Kakas Márton ur őt mint ángyát, igen nagyra becsülte szerette, s minden kivánságát telyesitette. Pedig ő benne, mint becsületes tőről metszett magyar ember nem müködött az érdek; mindazonáltal azon józan elvnek hódolt, hogy minekutánna 1 ör a békesség már magában véve atyafiak között a legfőbb fentartandó kincs, lévén, ezt 2-or annyival inkább is óhajtotta erős alapokra fektetni, mivel Juczi ő nagysága, örököseiül csakugyan az ő leányait tekintvén már is, sőt miként az N. megyei archivarius is unter vier augen positive jelezte egykor a tekintetes urnak, mint jó barátjának, minden vagyonát a szép hat kisasszonykáknak hagyományozta testamentaliter ő nagysága, mely vagyon összevéve 150 ezer holdi birtokra rugván szép vagyont biztosithatott hat szép leánynak, főleg a midőn még a bécsi national bankban is letéteményezve volt 500,000 pengő forint körmöci szin aranyban.

Juczi ő nagysága azonban tartózkodás nélkül meg is vallá nyilvánosan, hogy Kakaséékat legjobban szereti minden rokonai felett, s közöttök legjobban érzi magát.

Mindenekutánna pedig Juczi kisasszony ő nagyságáról több mondani valónk nincs, s multját, jelenét, extractusban hozánk tudomásra, folytassuk ott ahol elhagytuk.

Juczi ő nagysága csakugyan elszakasztatott a férfi compániától, s közé vegyült a nőknek.

A praecit pedig elővette a legátus, és nem volt oly ostobaságra utaló epitheton, melyet rá ne alkalmazott volna azon ostobaságáért, melyvel ő nagyságát illetni merészlé! Te füles te! hogy birsz oly nagy szamár lenni, hogy egy ily előkelő urhölgyet épp azon az oldalán sértesz, mely neki a leggyengébb része, ugy veszem észre fráter, hogy te is épp azon meggyőződésben élsz a nők felől, mint az ökör a pázsittal, hogy tudniillik rámegy; aztán lelegeli tövig. — (Folyt. köv.)

izlést fejtettek ki palotáik épitésénél és berendezésénél, és hogy ezekben egyszersmind a müvészeteknek és tudományoknak is szenteltek csarnokokat. Nem is emlitve Bethlen Gábor remek palotáit, itt csak azon elismerésre utalunk, melylyel a külföldi tudós, Tollius, ki Zrinyi udvarában e korban megfordult, a magyar miveltségnek tömjénez. Nem győzi dicsérni a csáktornyai várpalota müvészi berendezését, angol kertjeit, szökő-kutaikkal, gondosan tenyésztett vadakban gazdag, rendezett erdeit, melyektől mint óriási zöld koszorutól övezve tündérlakként emelkedék a várpalota márvány lépcsőkön nyugvó, oszlopos előházával, diszes faragmányokkal, oszlopokkal, szobrokkal ékitett homlokzatával, erkélyeivel, hosszu folyosóival, tágas termeivel, diszes és gazdag képcsarnokával, könyvtárával, fegyver gyüjteményével. A hollandi tudós ezen följegyzései, de főleg Zrinyi Miklós személyes miveltségét bámuló dicsérete leghizelgőbb bizonyitékai a megérdemlett elismerésnek és e mellett a mai korban mesésnek látszó jó módról is tanuskodnak.

És valóban: a főurak fényüzése nem csak a nagy udvartartásban, de egyáltalán minden oda tartozóban nyilvánult. Istállóikban a nemes mének, nyerges, hintós és konyha-levák egész serege állott; s ha csak szomszédba tett is kirándulást valamely főur s családja, egész kis karavánt képezett kisérete. Érdekes képet nyujt a változások irója az erdélyi urak utazásairól. Az erdélyi nemességnek kis bőrös kocsija volt, hintaja ritkán. A főurak hintái magyar hintók voltak és pedig eresztősek vagy orsósak. Mindkét nembelivel csak a nagy gazdagok birtak. Az elsőn járt az ur, az utóbbin az asszony. Inkább hasonlitának ezek menyezetes kocsikhoz, mint a tulajdonképeni hintókhoz. A kétfelé eresztősnek fedelét, illetőleg karfáit előre és hátra leereszthették, ezen karfák, valamint a hintók belső boritéka „virágokra czifrázott szattyán-bőr kordoványból, némelyeknek karmazsinból, — jófele posztóból, az fejedelmeknek bársonyból volt;“ környös körül lefüggő selyem rojt réz-szegekkel oda erősitve, szegélyzé a fedelet. A hintó derekán ahol felültenek, tágas hely volt, azt ablaknak hivták, itt egy ember kényelmesen elülhetett. Ennek kettős fedője, kivülről bőr, belölről a belső boritékhoz hasonló függönye volt, melyet a karfához rojtos szegélyzet erősitett. Az üveges ablaku — német hintók, — nyugati Magyarországban fordultak elő. Erdélyben Apor ilyet csak 1686 után látott. Az ablaktartó vas-csaphoz közel volt egy arasznyi fogantyu, melyhez fogózva ültek a hintóba. A hátulsó s vele szemközti előülést ládák képezték: párna-zsákot tettek az ülőhelyre, s kötéllel jól oda erősitették. Reá szőnyeget teritettek, ugy, hogy elül hátul kilógott a hintóból: hátok mögé pedig, támasztékul szép portai czifra vánkost helyeztek. A hintó közepén volt egy láda: a táltartó. A bakra elül hátul „nagy öreg, fekete bőrrel boritott, ónos szegekkel czifrázott ládát tettenek, melyben az asszonyok öltözéke, s egyéb holmija volt.“ E ládák fölött sok minden elfért, ugy hogy a benülők a nagy podgyásztól, sem előre sem hátra nem láttak. Az ülés rende pedig ez vala: A hátulsó ülésben ült az ur s az asszony, s velök szemben a kisasszony, az ablakbeli ülőhelyeken a frájok foglaltak helyet. Az ur háta mögött a csatlón a csatlós állott, nyakában az ur aranyos mosdó csészéje, az orcza törlővel, fésüvel bőrtokban, „lóding módra;“ az asszony háta mögött állott az inas. Ha több inas is volt, azok a bakon helyezkedtek el. A kocsi terhe itt még nem ért véget. Egész élés kamarát vitt magával az utra indult ur, ha csak a külön konyha kocsit előre nem küldte. A savanyu káposzta, vajas pogácsa, töltött tyukfi, ösztövér szalonna, fokhagyma, főtt sódor elmaradhatlanok voltak. S az ily élelmi felszerelés épen nem fölösleges. A XVII-ik században vendégfogadók még nem léteztek. Kolozsvár nagy és élénk város volt Erdélyben, s itt csak a század végén nyittatott az első; de másfelől a városokat a nemesség kerülte, az emelkedő városi elem idegenszerünek tünt fel az ősi kastélyaiban, szellős magaslatokon, többnyire nagy uradalmaik közepén épült magános váraiban lakó arisztokrátia előtt, s azért ők a városokat kerülik. Tökölyi Imre naplója erről bizonyságot tesz. Ő ki terjedelmes birtokaiban helyről helyre utazik, kit politikai elfoglaltsága és háboruzása tartózkodási helyének folytonos változtatására kényszerit, ki családi és személyes összeköttetései folytán, Magyarországból Erdélybe s innét vissza költözik, valami előkelő család látogatására, mennyegzőre, keresztelőre: télen nyáron uton van. Azonban naplója följegyzéseiből látható, mennyire kerüli a városokat, mintha nem is léteznének, akár hányszor a mezőségen hál meg egész kiséretével. Hogy ily körülmények közt csak jól felszerelve kelhetett utra az otthon kényelemhez szokott fő-nemes, vajmi természetes és hogy a hatalmasan megrakott, de mindamellett ékes hintó nem volt izlés nélküli a fenebbi leirásból látható, ha bár a kép legérdekesebb része a fogat, s kiséret volt.

(Folyt. köv.)

— **VIDÉKI HIREK** **Nagy-Váradon** egy 8 éves fiucska ötéves nővérét játék közben egy revolverrel agyonlőtte. **A kápolnai** csata évfordulója napját m. hó 27-én gyász istenitisztelettel ülték meg az ottani templomban. **Munkács** környékén muszka ügynökök vannak, kik a muszka mellett izgatnak. Erre vonatkozólag temérdek iratot találtak nálluk. A vizsgálatuk megindítása végett Jekelfalusy kormánybiztost várják oda. **Terling** község, mely 82 számu födeles házból állott teljesen leégett. Egy emberélet is esett áldozatul. **A tenkei** szakaszban (Bihar m.) egy 18 jól felfegyverkezett rablóbanda garázdálkodik.

UJDONSÁGOK.

* **Lapunkra**, tekintve a politikai élet fontos mozzanatait, egy hóra is nyitunk **egy frtjával előfizetést. Az előfizetést bármely napján a hónapnak lehet kezdeni.**

* **Hymen.** Mint értesülénk; városunk egyik legderekabb fiatal embere Dienes Barna kir. alvizsgálóbiró tegnap váltott jegyet városunk egyik legszebb leányával Pusztay Ilonával. Boldogság és megelégedés kisérje a szép ifju párt az élet utain.

* **A zenedei hangverseny** e hó 4-én egyike volt a legszebbeknek, a mennyiben az élvezetes müsort nagy számu s diszes közönség hallgatta. A müsort Mendelsohn „Lakadalmi indulója“ nyitotta meg. Szabó Veronka és Konthy Emillia k. a. által előadva zongorán 4 kézre. Az induló, mely különben is egyike a legremekebbeknek hangos taps viharra gyujtotta a közönséget. Rotter Mária k. a. a zenedénkben már többizben hallott de bájos dallamánál fogva mindig gyönyörködtető „Fis-dur Etudet“ játszta Mayertől. Kecskés Irén k. a. egy magándalt énekelt a „Próféta“ czimü dalmüből nagy tetszést aratva kellemes hangjával. Ezután Mészáros Margit és Tüdős Kálmán Gammdi Vergi dalmü nyitánnyal adták elő vonós ötös kiserettel. Budaházy Anna k. a. és Budaházy Zoltán ur figyelmes tanulmányozást tanusitó gyakorlottsággal adtak elő egy „Magyar Rhapsodiát“ Liszt Ferencztől zongorán 4 kézre. — Szmekal Ilona k. a. cziterán egy „Ábrándot“ midőn pedig a határt nem ösmerő tapsvihar ismételni kivánta a bájos hangokat a „Julius Mars“-ot játszta el szinte nagy tetszés közt. — Csapó Etelka k. a. Rydleyné tanárnő zongora kisérete mellett a „Kegyelem dalt“ énekelte „Ördög Róbert“ dalmüből. Ezután egy szavallat is került szinre, mely nagyban emelte a müsor változatosságát. Megyeri István „Memento“ czimü költeményt adta elő hatást gerjesztő hanghordozással. Végül Vecsey Imre ur lépett föl s játszta „Don Sebastián“ czimü kellemes concert darabot zongorán szép előadással. Megdicsérjük a mükedvellő ur játékát annyival örömestebb minthogy először lépett föl a zenedei közönség előtt, s első felléptén is oly nyugodt biztossággal játszott, hogy reméljük miszerint mindig nagy élvezettel fogjuk hallhatni kitünő játékát. A hangverseny 3/4 7 kor ért véget.

* **A hivatalos lap** tegnapi számában közölte, miszerint helybeli lakos Pazuchanits Miklós nevének, Somossira kért változtatását a miniszterium megengedte.

* **Hymen** Felső Topai Kalicza Vilmos b. ujvárosi lakos jeles gazdatiszt mult szombaton tartotta kézfogóját, illetőleg váltott jegyet, hatvan utczai lakos és birtokos özvegy Szép Sándorné a női erényekben gazdag Szép Karolinnal. Áldás legyen frigyökön.

* **Szombaton** adatott szinpadunkon az „Egyetlen leány“ lengyel vigjáték irta gróf Fredró Sándor, forditotta Radnóthfáy Sámuel. Furcsa vigjáték, mely a szereplők által, kiváló ügyességgel, kerekdedséggel előadva, mind végig a legvidámabb kedélyben tartotta a gyér hallgató közönséget. Ezt követte egy világhirü első americai müvész társaság föllépte. Hát ez mi akart lenni? Hát Thalia temploma már nálunk mindenféle gézen-guz ostobaság képviselőinek számára nyitva áll? Azt hisszük, hogy a közönség ohajait telyesitjük, ha az e féle eljárás ellen tiltakozunk. A szinház a müveltség temploma, melyhez közel sem szabad férkőzni olyan moszat compániának, melynek ügyetlen ugrándozásait még a kocsmában is kifütyölnék. Az ilyen eljárást ugy hivják magyarul hogy: botrány.

* **A 39-ik gyalog ezred** egyéves önkéntesei f. hó 21-én Jónász vendéglő termében zártkörü tánczvigalmat rendeznek, melyre a meghivók már ki is bocsájtottak. Ha valakinek, ki arra igényt tarthat, meghivója kezeihez nem jutott volna, kéretik ez iránta a rendezőség irodájában Sárközy Istvánnál, nagyuj-utcza 1698 sz. alatt, déli 12-2 óráig jelenkezni.

* **Magyar nemzeti irodalom.** 1877-ben eddig megjelent 149 munka 166 darabban, továbbá 77 naptár, megjelenik még ezeken kivül Budapesten 130 hirlap, megemlitjük egyuttal, hogy idegen nyelvén 65 munka jelent meg 67 darabban.

* **Folyó hó** 10-én vezeti oltárhoz helybeli derék polgártársunk Forgács Károly ur Boda Mariska kisaszonyt, helybeli polgártársunk Boda János kedves leányát. Áldást kivánunk e frigyhez.

* **Szives** készséggel nyitunk tért az alábbi közleménynek: A „Debreczen“ 44-ik számában Boros László által sajnálatomra minden figyelmen kivüli, s méltatlan megtámadás intéztetett Simonffy Imre ellen, kit is mint a debreczeni önkéntes tüzoltó-egylet állitólagos elnökét, Boros László jogtalanul számadásra hiv fel, sőt gyanusitani bátorkodik. Miután az önkéntes tüzoltó-egyletnek közgyülésileg megválasztott elnöke én vagyok, mit Boros László is tudhatna; miután továbbá az egyletnek van felelős választmánya is mely az eddig begyült pénzről számolni — köteles: tessék Boros Lászlónak vagy bárkinek is, ki magát érdekli, felvilágositás végett hozzám fordulni. Egyébbiránt megjegyzem, hogy a választmányt rövid idő alatt össze fogom hivni; hogy eddig miért nem történt előhaladás annak egyedüli oka az, hogy az általam utóbb meghirdetett ülés, a részvétlenség miatt meg nem tartathatott. Annál fogva én, mint a debreczeni önkéntes tüzoltó egylet elnöke, a Simonffy Imre urhoz intézett felhivást, minthogy ő nem elnök határozottan illetéktelennek nyilvánitom. Debreczen 1877. márt. 5. Patay András.

* **Köszönetnyilvánitás.** A debreczeni függ. kör könyvtárának javára tek. Sikk Lajos ur 80 db. könyvet ajándékozott. Midőn ezen nemes lelkü adományáért az illetőnek meleg köszönetemet kifejezem; felemlitem egyszersmind, hogy a kör saját pénzéből 248 db. legérdekesebb könyvet rendelt meg; mely legközelebb már meg is fog érkezni. Látni való, hogy körünk minden lelkesedéssel halad kitüzött czélja a mivelődés felé.! Városunk apraja, nagya siet tehetségéhez képest a kör virágzását elősegiteni. Debreczen 1877. márt. 5. A választmány nevében Nagy János alelnök.

* **Szombaton** f. hó 3 án tartatott a Jónász féle vendéglő termeibe egy a debreczeni fiatalság által rendezett tánczmulatság (Kränzchen.) Ritkán tapasztalhatunk oly fesztelen jókedvet mint ép itt és ha leszámitjuk azon sajnos körülményt hogy a négyeseket mindössze 28—30 pár tánczolta, méltán sorolhatnók ezen mulatságot a legsikerültebbek közzé. — Oláh Józsi csak öt óra felé huzta a „hazaindulót!

* **A „Petőfitársaság“** lapjának 10 ik száma megjelent szerkesztőségünkhöz beküldetett Tartalom: János költemény (Grf. Zichy Gézától.); Rendesen igy végződik — vig beszély — (Lauka Gusztávtól.); Egy jó ember — rajz — (ifj. Ábrányi Kornéltól); Heti szemle, Balázs Sándortól; Tárcza: ujabb irány a bölcsészet terén Bodnár Zsigmondtól; Irodalom: Könyvszemle; ifj romont és id. Risler (a nemzeti szinház uj darabjának ismertetése); Vegyes.

* **Közgyülés.** Az 1877. márczius 8-án tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai: 1. Polgármesteri jelentés. 2. Ügyhátrány jegyzék. 3. Miniszteri leirat, mely szerint a szervezési szabályzat módositása tárgyában hozott közgyülési határozat jóváhagyatik. 4. Ugyanaz, melyszerint a módositott szervezési szabályzat végleg megerősittetik. 5. Ugyanaz, melylyel a m. kir. vasuti és hajózási főfelügyelőség eljárási utasitása megküldetett. 6. A magyar történelmi társulat köszönő irata a megküldött 100 frt alapitói dijért. 7. Ugyanaz, a hadsereg és honvédség részére mozgósitás esetében felavatandó lovak ára tárgyában. 8. A közigazgatási bizottság jelentése m. évi müködéséről. 9. A magánlevéltári bizottság jelentése m. évi müködéséről. 10. A közlevéltári bizottság jelentése a levéltározási munkálat előhaladásáról. 11. A tiszti ügyész negyed éves jelentése a város peres ügyei állásáról. 12. A polgármester előterjesztése a városban létesitendő ipariskolák tárgyában. 13. Geleneczei Pál hatósági gázfelügyelőnek jelentése a gáz árának lejebb szállitása ügyében. 14. Ugyanannak évi jelentése 1876-ról. 15. Időleges jelentés a kaszálók rendezése ügyében. 16. A cselédtörvény értelmében szerkesztett hatósági szabályzat, tanácsi előterjesztéssel. 17. A városi árvaszék jelentése az eljárási jegyzőkönyv vezetése tárgyában. 18. A polgármester jelentése a hiányzó bizottsági tagok megválasztásáról. 19. A számadásokat felülvizsgáló bizottság mult évről vezetett jegyzőkönyve. 20. A mult év végén tartott lóösszeirás és vizsgálatról jelentés. 21. Tanácsi előterjesztés a külvárosi kóser vendéglő tárgyában. 22. Ugyanaz, Rácz Bálintné könyöradomány gyüjthetés iránti kérvényére. 23. Polgárositási folyamodások. Debreczen. 1877. márczius 4-én.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

Gyári áron alul!

Biok Edéné,

Férjem hitelezőivel kiegyezvén, a „Biok Ede“ cég alatt 15 év óta fenálló üzletet **saját nevem alatt** vezetendem.

Midőn a n. é. közönségnek férjem iránt tanusitott eddigi szives pártfogását megköszönöm, kérem ezt kegyesen az uj cégre is kiterjeszteni.

A kiegyezés által azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy

posztó,
férfi- és női divatcikkekből álló,
továbbá mindenféle
rövidáruval gazdagon ellátott
raktáramat a n. é. közönség rendelkezésére
gyári áron alul
ajánlhatom.

Kiváló tisztelettel:
Biok Edéné.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

63 10—10

Gyári áron alul!

Gyári áron alul!

Gyári áron alul!

Pályázat

Hajdu-Bagos. — Hosszu-Pályi. — Monostor-Pályi és Bagó-Sáránd csoportosult községekben Hajdu-Bagos székhelyhez kötött, — felállitandó kör-orvosi állomásra.

A kör-orvos fizetése leend:

1-sör A székhelyen Hajdu-Bagoson a helyi viszonyokhoz mért szabad lakás, melyről H. Bagos község gondoskodandik.

2-szor Készpénz, 600 az az hatszáz o. é. forint a csoportosult községek pénztáraiból évenként.

3-szor Ugy a székhelyen, — mint a csoportosult községekben körutja alkalmával, avagy bár mikor is — ha a felek által odaszállittatik — minden beteg saját lakásán történendő nappali meglátogatásáért 40 kr, — éjjeli házhoz menetelért 80 kr; — az orvosnak székhelyéni lakásán teendő látogatásért 20 kr, — valamint körutja alkalmával a szövetkezett községek házánál jelentkező betegekért is 20 kr fizettetik az érdeklett felektől. Az elöljáróság által irásbelileg szegényeknek igazoltakat azonban mindenkor ingyen fogja gyógykezelni.

4-szer Hajdu Bagoson, — mint székhelyen, — minden halott megvizsgálásáért — a beigazolt szegények kivételével — 40 kr fizettetik az érdeklett felektől.

Köteles leend a kör-orvos:

A csoportosult községek mindegyikét egy a községekkel megállapitandó napon, minden héten egyszer meglátogatni, mely alkalommal a kör-orvos oda és visszaszállitásáról éz érdekleti községek gondoskodandnak.

Felhivatnak a pályázni ohajtók, hogy pályázati kérvényeiket kellőleg felszerelve, a választásra kitüzött f. é. márc. hó 15 két megelőzőleg legfeljebb f. é. márc. hó 13-ig bezárólag szakasz szolgabiró tekintetes Fráter Gyula urhoz Vértesre Biharmegyében, melynek utolsó postája N.-Léta, eljuttatni szíveskedjenek.

Megjegyzendő, hogy ez állomásra csak is orvos tudori oklevéllel biró egyének pályázhatnak.

Hajdu Bagos 1877. febr. 20.

megbizásból
Csellei Károly
h. bagosi jegyző.

85 3—3.

Mell-, nyak, gyomorbajoknál

és általános testi gyöngeségeknél, valamint legjobbnak bizonyult erősitőszer gyanánt lábbadozásoknál használható a legnagyobb gyógyerejü

Hoff János-féle

maláta-gyógytápszer,

mely már oly sokszor kipróbáltatott, hogy a szenvedő közönség figyelmét „saját jóvoltából“ ezen gyógyszerre felhivjuk.

Európa majdnem valamennyi uralkodója részéről történt kitüntetés. Európa leghiresebb orvosai kitünőségei részéről történt ajánlása és alkalmazása valamint naponként befolyó számtalan hálanyilatkozat a Hoff János-féle maláta gyógytápszer használata folytán történt szerencsés kigyógyulásokról, a legcsalhatlanabb bizonyitékai annak valódi értékéről.

Nagy-Léta. Készitményei felülmulhatlan hatásu gyógyerejéről teljesen meggyőződve, betegem aluljegyzett czime alatt kérek még 6 palacknyi malátakivonatot küldeni. Krall Hermann, cs. k. tábori orvos.

Grubisnopolie. Betegemnél alkalmazott malátakivonat-egészségsör kitünő hatásáról meggyőződve, kérek minél előbb (egy ládányi) küldeményt. Malich József, cs. k. fő-sebész.

Pola. (Távirati tudósitás.) Küldjön nekünk rögtön postával 12 palackkal az ön kitünő maláta-kivonat-egészségsöréből. Katonatisztek és államhivatalnokok fogyasztási egylete. Alberti C. igazgató.

Dr. Gürtler fő-orvos Ivánskán. Az ön maláta-kivonat-egészségsöre valamint maláta-egészség-csokoládéja kitünő hatásuak voltak, enyhitvén a köhögést, étvágyat és álmat idézvén elő.

Csak valódi Hoff János-féle maláta-készitményeket kérjünk, melyek a törvényesen bejegyzett védjeggyel (a feltaláló arcképével) ellátvák, miután az utánzatok nem birnak gyógyerővel, s készitésmódjuk sem olyan, mint a Hoff János-féle készitményeké.

ÁRAK.

Malátakivonat- egészség-sör palackja 60 kr. Láda és palackkal: 6 palack 3 ft. 88 kr. — 13 palack 7 ft. 26 kr. 28 palack 14 ft. 60 kr. 58 palack 29 ft. 10 kr. — 1/2 kilo maláta csokoládé I. 2 ft. 40 kr. II. 1 ft. 60 kr. III. 1 ft. (Nagyobb mennyiségnél árkedvezménnyel.) Malátacukorkák zacskója 60 kr. (1/2 vagy 1/4 zacskóval is kapható.) Gyermek-táp malátaliszt 1 ft. koncentrált malátakivonat 1 palack 1 ft. 60 krért is kapható. Egy kész maláta fürdő 80 krba kerül.

Magyarországi főüzlet:
Budapesten kalap utcza 10 sz.,
bemenet a kapu alatt.

76. 1—3

I

A debreczeni

„IPAREGYESÜLETI TAKARÉK és HITELINTÉZET“

t. cz. részvényesei a folyó évi **márczius hó 11-én délelőtt 10 órakor** a városháza kistanácstermében megtartandó

III-ik rendes közgyülésre

azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy mindazok, kik abban részt venni szándékoznak, részvényeiket — az alapszabályok 23. §-a értelmében, 3 nappal a közgyülés előtt az intézet pénztáránál téritvény mellett — mely egyszersmind beléptijegyül is szolgáland — letenni sziveskedjenek. Szavazatjog gyakorlatára csak oly részvényesek jogositvák, kik a közgyülés előtt legalább 30 nappal a részvénykönyvbe be vannak vezetve.

Az évi jelentés 8 nappal a közgyülés előtt az intézet helyiségében az üzleti órákban megtekinthető.

Tárgyak:

1. Az igazgatóságnak a lefolyt üzletévről jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg beterjesztése.
4. A nyeremény mikénti fölosztása.
5. Felügyelő-bizottság választása.

Debreczen, 1877. jan. hó 7-én.

Az igazgatóság.

59 2—2

Parádi savanyu viz.

Alulirt hivatal friss töltésü parádi viz megrendelésre bárhová gyorsan és pontosan szállittatik, következő árakon:

40 db. 1 literes üveget tartalmazó rakasz		7.60 kr.
50 „ 75 ctl-eres	„ „ „	7.60 „
25 „ 75	„ „ „	4. —
60 „ 20	„ „ „	6.30 kr.
30 „ 50	„ „ „	3.40 kr.

A rakaszokat Kis-Terenne vasuti állomásra saját költségünkön szállitjuk és adjuk fel, ellenben a vasuti vitelbér, és más eshetőség a megrendelő terhe.

A rendelmény öszértékének egyharmadát a megrendeléskor előre megküldeni kérjük, kétharmada utánvéttel fog eszközöltetni.

Rendelményeket tartalmazó levelek a név, lakhely, utolsó posta, vasuti vagy gőzhajó állomás megjegyzésével Parádra (Heves megye) alólirott hivatalhoz cimzendők.

Végre megjegyeztetik, hogy a fővárosi közönség kényelméıe Jurenák Pál utódainál országut 11-ik szám alatt a parádi savanyu viznek állandó raktára van, hol szabott ár mellett, fris parádi savanyu viz mindenkor kapható.

Bővebb felvilágositással, és teljes árjegyzékkel megkeresésre készséggel szolgál:

Parádon február 24-én 1877.

A parádi savanyu vizforrás kezelő hivatala.

84. 2—3.

HÖLGYEKNEK!

Valódi hajfonatok

igen tömöttek

80 centimeter hosszuk, **betét nélkül** s minden más anyaggali vegyités nélkül **tisztán s egyedül emberi hajból** csak

2 frt 50 kr.

Kivánatra **még szebbek 3 ft, 3 ft 50 kr., 4 ft** egész **5 ftig a legszebbek.**

Valódiság valamint **tartós jó munkáért kezesség nyujtatik** s a meg nem felelők készséggel kicseréltetnek.

Vidéki megrendelések beküldött hajminta szerint, utánvét mellett gyorsan és pontosan teljesittetnek.

Löwenbein J.

hajfonatgyára Budapesten.
kismezőutca. 30. sz.

61 3—5

Gummi-
és
valódi halhólyagok
tuczatonként 1—4 frtig.
Empêcheur darabja 2 frtjával.

Legujabb czélszerü készüléket éjjeli magömlések megakadályozására titoktartás mellett s levél utján küld

John Zieger, Graz,
különleg gummiáruk raktára.

81. 4—20

Titkos betegségek
és
bőrbajok

gyógyittatnak **RICORD** párisi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint.

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula,

a budapesti császári és királyi katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.

Lakik: N.-Várad és Miklós utcza sarkán levő Somogyi féle 2094. sz. a. házban.

114 54—100

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, 1877. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.

1877. IX. é

Előfizetési ára
Helyben és postán k
Egy évre 10 frt — kr. Negyed é
Fél évre 5 „ — „ Egyes sz
Előfizetési pénz s minden közlemé
VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT
ségbe bérmentve külde
Előfizethetni helyb
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁ
könyvkereskedésében s a szerk
Egyebütt a postahivatalok

A beteg szultán

Debrecz

Második Mahmud szul
ját elfoglalá, keleti borzasz
rint és azon elvnél fogva,
kalifa egy birodalomba, bá
fát egyszerüen megfojtatta.
Igaz, hogy a megfojta
deg hullája, a fényes, csi
nem mozdult meg többé,
csendesen hosszu, nagy ál
boltjában.
De a kisbiró, mely a
lét is uralja, az a nyugtala
ült a szultáni kedély teteje
lönben nagyratörő férfiuna
tette életének egész folyam
Mahmud uralkodásának
számtalanszor adta jelét a r
hajlamának, épen ez okból
még nagy hatalommal biró
különösen a régi szokásokh
kezetességgel ragaszkodó u
ben nagy szálka volt szult
ugy hogy ennek a hatalm
azt lehet mondani, hogy tal
tében egy árva napot se en
desen elmulni.
Egyik összeesküvés kö
sikat, ugy hogy a különben
sies szultánnak, — nem ok
mekkel népesedtek meg éjjé
palának minden órái.
Csak a tengerszoros h
nák azt megmondani, hogy
szor hány összeesküdt ulém
elválasztott feje merült el az
annak mélységébe.
Mahmud életben mara
egyedül annak köszönhető, h
mészet által rendkivüli finom
éles látással áldatott meg, m
lönben okvetlenül áldozatul
azon sok ármány és cselszövé
élete ellen irányoztatott.
Egykor, midőn mint főpa
kai szent vándorok karavá
volna ki a fővárosból, hossz
nagy utára, ősi szokás szeri
elhagyott temető melletti me
segédtisztjére reá tekintvén,
az egy régi sirfelé közeledtük
szint kezd ülteni, és tagjaiba
reszketés észlelhető. Azonnal
lovát a szultán és kirántott s
remegő szivének irányozván,
„beszélsz gazember, vagy mi
halsz!“ A reszkető ember az
ban bevallá, hogy a legközele
názva van azon czélból, hogy
lett ellovagló szultánt levegő
Más alkalommal, midő
atyja mauzoleumába ment im
sir mélyéből harsány hang tö
intette őt, hogy letérvén eddi
ősei nyomdokán haladjon.
Mahmud lelke tiszta le
babonás hittől, midőn mégegy
a rendeletet, hogy ismét az aty
nál kiván buzgólkodni, megjel
kevéssel, a legnagyobb titokb
katonái által körülzároltatá a
dőn imája közben ismét me
siri hang, egy percz alatt feln
sir zárait, és hü emberei egy
ban elrejtőzött ulémát vonszolt
a szultán átadott a tömeg bo
mely azt szétmarczangolá.
Már aztán annyira ment a
és cselszövény, hogy a szultá
is csak saját gyermeke Abdu
kezeiből fogadhatá el.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZ

Falusi életképek
a régi jó világ
Irta Csalán Péter.
(Folytatás)

A praecinek persze nem lehet
— hallgatott is mintha szakmányba
volna, s berczenczei szilva szinbe j
szájába dugott pipa-száran hevertet
végét, szemeit le csüggesztvén, hall
pöfékelt. — Azután egy nagyot
egyet köszörült a torkán, s bánatát
egy pohár bakar borral.
Az asszonyságok ez alatt el
nagy ebédlőből más szobába. — köz
K. Marczit is az általános kurmache
pen Juczi ő nagyságával együtt kül
vánon, quasi titkos discursust folytat